

ՀԵՏԱՎՐՅԱԿԱՆ ՆՈՐՈՒԹԻՒՆ ՄԲ

— — — — —

Աը փութանք ժանուցանել ազգայնոց, թէ մարդու նոր եւ զարմանալի զիստ միշտ զած է Պատմա բարբին միջ, որ ևթէ ամէն մարդու համար մեծ կարարութիւն չունի, առկայն հայոցցի եւ հայոցէտ բանակից համար ամենաամեն եւ ամենահետաքրքրական զիւտ մ'է, որ կարող է մեր պատմաթեան եւ մատենագրութեան մէջ արարաց կարգի փոխանութիւն մի յառաջ քերել... Մար իրաս Կատինայի ասորերէն զիրքն զուռած է:

Յթեաւ քարաբին մէջ բնակող մեր ապնի բարեկամենան մին՝ ապանձու թթմայ հաւորուեց մեզ այդ վերին աստիճանի կարարութորը, զոր մենք եւս ամենայն վերապահութեամբ կը հրատարակենք թերթիս մէջ, քանի որ աւելի սույն եւ ասոց անգեկութիւններ չենք սասցած: Սայն նշանաւոր զիւտին նկատմամբ, զոր պր. բանակը նամակագիրն եւս ի լրաց միայն զիստ, չեմուեալ պարագաները կը պատմէ, և Պարիսու կը թեւելաւ կենացնի թշուաց վարդարանի աշակերտներէն մին, երբ հետագառութեան մը համար զարգնի յասուկ թանգարանին ձեռագիրէ երը կը քննէն եղեր, ասորերէն ձեռագիր մը զաներ է: Ասոր ինչ ըլլար համենալու համար՝ կը յանձնէն ասորերենին եւ երրացեցերենին ասուցիչ հայերենանց կարգերից», որ յանձնարածակիի կու զայ երը կը տեսնէ թէ նայն վարդիենին եսի յօդու կը ցնցին իւր բարոր կարդիքներն, զորս խարենացւոյ նկատմամբ յայսնած է..., եւ ականաց կը յայտարարէ թէ Մար իրաս Կատինայի Հայոց պատմութիւնն է, զոր կը մշատակէ Խորենացին: Յեսոյ կը յաւելու պր. նամակագիրը, թէ իսկայն բնին անձամբ միշեալ առաւցչափեալ պր. Կարրիերին զնացեր է տեղեկանալու համար, թէ արգեօր սոյնդ էր զիւտն, նաև կարուկ կերպութ «Այս» պատմասինաներ է եւ ուրիշ տեղեկութիւնն չէ ուզած առաջ: Այն միջոց մեր բարեկամն ուզակի Արեւելեան կենքանի լեզուաց վարժարանից զնացեր է, իրեն աչօք իսկ սոսուցելու համար եղած զիւտը եւ միանգամայն իւր

ուսուած բաւականաչափ ասարերենով բազգառակամ համար նոյնի Խորենացւոյն զրոց հետ. եւ պատմասին բնգաներ է, թէ պր. Կարրիերին յանձնուած է այն՝ քննութեան համար Յեսոյ իմացեր է հայերենացէտ պր. Մէջելէն, թէ պր. Կարրիերն անոր նկատմամբ անգեկութիւն եւ ուսումնասիրութիւն մի պիտի հրատարակէ Հանդէս Ամսորեայի մէջ:

Եթէ յիրաւի ասոց է այց լուրն, ինչպէս կը յասանի, որպիսի մեծ զարագութիւն մի պիտի լինի մեր գրականութեան եւ պատմաւթեան համար, որով պիտի չնշանին մեր նուիքական Պատմանչօր անուան չուրիչ եւ վերանդանուած բոլոր սեւ արամաները, որոց զկմ գժախտասրար շանհցաւ ցարդ զգոր ջատագոյ մի: Եւ յափշութիւն եւ ի կորպան իրեն զկմ զինուած բանասիրաց եւ քննագանից, հսկոցի մի նման պիտի կանգնի նու՝ մէկ ձեռքով Մար իրաս Կատինացի վերաց յեցած, և միւս ձեռքը բանուած ազգացին ասանգութեանց նահը: Այն ժամանակ, մինչեւ ցարդ Խորենացւոյ պատմութիւնը խօսքութեանց պիտի ասաւական իրենց գրաւթեանց բանագրուն մեկնաւթիւններ առաջ եւ արգարացներ: իսկ միւս կողմէն, մեր նսինական պատմութեան մութ էնիքը պիտի լուսուուրութիւն, Խորենացւոյ երեւակայութեան զիւտերը կարծուած զէսք եւ պարագայք իրականաւթիւններ պիտի զգենեն, եւ ուրիշ արարանի հետականներ յասած պիտի զան:

Սակայն այն միջոց միայն պիտի կարենանք համատաել սոսուցիւ այս բալորը, երբ քննութիւն պարագան փաստերակ առացցաւուի, թէ իւրօք նորագիւա Մար իրաս Կատինացի զիրքն ձզիւն կը համաձայնի Խորենացւոյ յիշած Մար իրասաց պատմութեան հետ: Յուսանգ թէ պր. Կարրիերի ուսումնասիրութիւնն ի մասոց լրաց տեսնելով, փարատէ մեր այս ասարակայնները եւ միաւի զոհացընէ մեր այս հետապրբրութիւնը եւ յորուը: